

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 4 Οκτωβρίου 2022
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2022/0302 (COD)

13134/22
ADD 3

JUSTCIV 122
JAI 1265
CONSUM 249
COMPET 759
MI 710
FREMP 201
CODEC 1407
TELECOM 391
CYBER 315
DATAPROTECT 268

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Ημερομηνία Παραλαβής:	29 Σεπτεμβρίου 2022
Αποδέκτης:	Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	SWD(2022) 317 final
Θέμα:	ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ που συνοδεύει το έγγραφο Πρότασης Οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - SWD(2022) 317 final.

σνημμ.: SWD(2022) 317 final

Βρυξέλλες, 28.9.2022
SWD(2022) 317 final

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

[...]

που συνοδεύει το έγγραφο

Πρόταση

Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων

{COM(2022) 495 final} - {SEC(2022) 343 final} - {SWD(2022) 315 final} -
{SWD(2022) 316 final}

Δελτίο συνοπτικής παρουσίασης

Εκτίμηση των επιπτώσεων σχετικά με την αναθεώρηση της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ για την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων (οδηγία για την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων)

A. Ανάγκη ανάληψης δράσης

Ποιο είναι το πρόβλημα και γιατί αποτελεί πρόβλημα σε επίπεδο ΕΕ;

Η οδηγία θεσπίζει κοινούς ενωσιακούς κανόνες για την αντικειμενική ευθύνη (δηλαδή ευθύνη ανεξαρτήτως υπαιτιότητας ή αμέλειας, ευθύνη άνευ πταίσματος) των παραγωγών για ζημίες που προκαλούνται από ελαττωματικά προϊόντα. Δίνει τη δυνατότητα σε κάθε άτομο που έχει υποστεί ζημία από ελαττωματικό προϊόν, είτε πρόκειται για τον ιδιοκτήτη του προϊόντος είτε για παρευρισκόμενο, να αξιώσει χρηματική αποζημίωση για θάνατο, προσωπικές βλάβες ή υλικές ζημίες σε καταναλωτικά αγαθά.

Η εκτίμηση των επιπτώσεων, βασισμένη στα πορίσματα της αξιολόγησης¹, προσδιορίζει δύο προβλήματα.

- 1. Ορισμένα προϊόντα, ορισμένοι οικονομικοί παράγοντες και ορισμένες ζημίες στην ψηφιακή και την κυκλική οικονομία δεν υπάγονται στην αντικειμενική ευθύνη.** Η οδηγία σχεδιάστηκε πολύ πριν από την ψηφιακή επανάσταση και δεν είναι σαφές πώς εφαρμόζονται οι κανόνες της σε προϊόντα της ψηφιακής εποχής, ιδίως σε λογισμικό και σε προϊόντα για τη λειτουργία των οποίων απαιτείται λογισμικό ή ψηφιακές υπηρεσίες, όπως οι έξυπνες συσκευές και τα αυτόνομα οχήματα. Δεν είναι επίσης σαφές ποιος θα πρέπει να είναι υπεύθυνος όταν ένα προϊόν που έχει τροποποιηθεί από ανακαινιστή ή ανακατασκευαστή είναι ελαττωματικό και προκαλεί βλάβη. Επιπλέον, είναι όλο και πιο σύνηθες για τους καταναλωτές να αγοράζουν προϊόντα από τρίτες χώρες, χωρίς να υπάρχει παραγωγός ή εισαγωγέας ο οποίος να έχει την έδρα του στην ΕΕ. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει κάποιος από τον οποίο να μπορεί ένας καταναλωτής να αξιώσει αποζημίωση βάσει της οδηγίας εάν ένα προϊόν είναι ελαττωματικό και προκαλέσει βλάβη.
- 2. Οι καταναλωτές αντιμετωπίζουν εμπόδια όταν επιδιώκουν να λάβουν αποζημίωση.** Σε πολύπλοκες υποθέσεις, μπορεί να είναι πολύ δύσκολο για τα θύματα ζημίας να αποδείξουν ότι ένα προϊόν είναι ελαττωματικό και ότι το ελάττωμα αυτό προκάλεσε τη ζημία που υπέστησαν· αυτό ισχύει, π.χ., σε ορισμένες περιπτώσεις που αφορούν προϊόντα που βασίζονται στην τεχνητή νοημοσύνη, έξυπνα προϊόντα ή φαρμακευτικά προϊόντα. Η οδηγία δεν παρέχει στα θύματα το δικαίωμα πρόσβασης στις τεχνικές πληροφορίες που ενδέχεται να χρειάζονται για να αποδείξουν την ευθύνη, και ούτε υπάρχει ρητή δυνατότητα να ελαφρυνθεί το βάρος της απόδειξης όταν τα θύματα αντιμετωπίζουν δυσανάλογες δυσκολίες. Επίσης, η οδηγία περιορίζει την άσκηση αξιώσεων αποζημίωσης· δεν επιτρέπονται αξιώσεις για υλικές ζημίες αξίας μικρότερης των 500 EUR, ενώ η ευθύνη του παραγωγού παύει ύστερα από 10 έτη.

Τι θα πρέπει να επιτευχθεί;

Η αναθεώρηση της οδηγίας επιδιώκει δύο γενικούς στόχους για τη διευθέτηση των προβλημάτων που έχουν εντοπιστεί, οι οποίοι βασίζονται σε εκείνους της ισχύουσας οδηγίας:

- 1) να συνεχίσει να εξασφαλίζει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και τον ανόθευτο ανταγωνισμό μεταξύ των παραγόντων της αγοράς·
- 2) να συνεχίσει να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας και της περιουσίας των καταναλωτών.

Η πρωτοβουλία επιδιώκει πέντε συγκεκριμένους στόχους: i) να διασφαλίσει ότι οι κανόνες περί ευθύνης αντικατοπτρίζουν τη φύση και τους κινδύνους των προϊόντων στην ψηφιακή εποχή· ii) να διασφαλίσει ότι οι κανόνες περί ευθύνης αντικατοπτρίζουν τη φύση των προϊόντων στην κυκλική οικονομία· iii) να διασφαλίσει ότι υπάρχει ανά πάσα στιγμή ένα υπεύθυνο πρόσωπο με έδρα την ΕΕ για ελαττωματικά προϊόντα που αγοράζονται από παραγωγούς εκτός της ΕΕ iv) να ελαφρύνει το βάρος της απόδειξης στην περίπτωση πολύπλοκων προϊόντων και να απασφηνίσει την ευθύνη για μη ανιχνεύσιμα ελαττώματα, ενώ παράλληλα εξασφαλίζει τη δίκαιη ισορροπία μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών· και v) να αμβλύνει τους περιορισμούς στην άσκηση αξιώσεων, ενώ παράλληλα εξασφαλίζει τη δίκαιη ισορροπία μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών.

¹ Αξιολόγηση της οδηγίας για την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων, [SWD\(2018\)157](#).

<p>Ποια είναι η προστιθέμενη αξία της δράσης σε επίπεδο ΕΕ (επικουρικότητα);</p>
<p>Η κανονιστική δράση σε ενωσιακό επίπεδο θα εξασφαλίσει τη συνεπή εφαρμογή των κανόνων περί ευθύνης για τα προϊόντα. Καθώς η οδηγία εναρμονίζει πλήρως τα θέματα που καλύπτει, τυχόν αλλαγές θα πρέπει να γίνουν σε επίπεδο ΕΕ. Η οδηγία θα παρέχει ασφάλεια δικαίου σχετικά με τα εξής: i) ποια προϊόντα, ποιοι οικονομικοί παράγοντες και ποια είδη ζημίας εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και ii) την κατάλληλη εξισορρόπηση συμφερόντων μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών στο σύνολο της ΕΕ. Ελλείψει ενιαίου συνόλου κανόνων για την αποζημίωση των θυμάτων που έχουν υποστεί ζημία από ελαττωματικά προϊόντα, οι κατασκευαστές θα αντιμετώπιζαν 27 διαφορετικά σύνολα κανόνων, τα οποία θα συνεπάγονταν, αφενός, διαφορετικά επίπεδα προστασίας για τους καταναλωτές και, αφετέρου, άνισους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων από διαφορετικά κράτη μέλη.</p>
<p>B. Λύσεις</p>
<p>Ποιες είναι οι διάφορες επιλογές για την επίτευξη των στόχων; Υπάρχει προτιμώμενη επιλογή ή όχι; Αν όχι, γιατί;</p>
<p>Πέραν του βασικού σεναρίου για τη μη λήψη μέτρων, στην εκτίμηση επιπτώσεων προσδιορίζονται τρεις επιλογές για την αντιμετώπιση του προβλήματος 1, το οποίο σχετίζεται με την ψηφιακή εποχή και την κυκλική οικονομία, και δύο επιλογές για την αντιμετώπιση του προβλήματος 2 σχετικά με τα εμπόδια στη λήψη αποζημίωσης.</p> <p>Η επιλογή 1α διασφαλίζει ότι οι κατασκευαστές προϊόντων για τη λειτουργία των οποίων είναι απαραίτητη η χρήση λογισμικού ή ψηφιακών υπηρεσιών είναι υπεύθυνοι στο πλαίσιο της οδηγίας. Όπως και στην περίπτωση υλικών συστατικών, οι πάροχοι των εν λόγω άυλων ψηφιακών στοιχείων είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνοι με τον κατασκευαστή. Οι επιχειρήσεις που τροποποιούν σημαντικά ένα προϊόν και το διαθέτουν εκ νέου στην αγορά, όπως π.χ. οι ανακατασκευαστές, είναι επίσης υπεύθυνες βάσει της οδηγίας. Ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος κατασκευαστή από τρίτη χώρα θα είναι επίσης υπεύθυνος όταν δεν υπάρχει εισαγωγέας στην ΕΕ.</p> <p>Η επιλογή 1β βασίζεται στην επιλογή 1α και, επιπλέον, καλύπτει ως αυτοτελές προϊόν κάθε λογισμικό που σχετίζεται με την ασφάλεια. Αυτό περιλαμβάνει κάθε λογισμικό τρίτων που προστίθεται σε ένα προϊόν ή κάθε αυτόνομο λογισμικό που μπορεί να προκαλέσει ζημία καθεαυτό (όπως μια εφαρμογή έξυπνου τηλεφώνου για ιατροτεχνολογικά προϊόντα). Στο πλαίσιο αυτής της επιλογής, θα ήταν επίσης δυνατόν δυνάμει της οδηγίας να καταλογιστεί ευθύνη σε πάροχο υπηρεσιών διεκπεραίωσης, εάν δεν υπάρχει εισαγωγέας στην ΕΕ και δεν έχει οριστεί εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος από τον κατασκευαστή που εδρεύει σε τρίτη χώρα.</p> <p>Η επιλογή 1γ περιλαμβάνει τα μέτρα της επιλογής 1β και, επιπλέον, περιλαμβάνει κάθε λογισμικό που ενέχει επιπτώσεις όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα. Η ζημία που απορρέει από παραβιάσεις θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως οι παραβιάσεις της προστασίας δεδομένων, της ιδιωτικής ζωής ή της απαγόρευσης των διακρίσεων (π.χ. λογισμικό πρόσληψης που βασίζεται σε τεχνητή νοημοσύνη) είναι αποζημιώσιμη.</p> <p>Η επιλογή 2α ελαφρύνει το βάρος της απόδειξης για τα θύματα ζημίας, καθώς εναρμονίζει: i) τους κανόνες σχετικά με το πότε υποχρεούνται οι παραγωγοί να αποκαλύπτουν απαραίτητες τεχνικές πληροφορίες στο θύμα ενώπιον του δικαστηρίου και ii) τις προϋποθέσεις ώστε να τεκμαίρεται από τα εθνικά δικαστήρια ότι το προϊόν ήταν όντως ελαττωματικό ή ότι το ελάττωμα όντως προκάλεσε τη ζημία, ειδικά σε πολύπλοκες υποθέσεις όπου η απόδειξη της υπαιτιότητας παρουσιάζει ιδιαίτερες δυσκολίες. Η επιλογή 2α μειώνει τους περιορισμούς στην άσκηση αξιώσεων (καταργώντας το όριο της υλικής ζημίας και παρατείνοντας την περίοδο της ευθύνης).</p> <p>Η επιλογή 2β αντιστρέφει το βάρος της απόδειξης, έτσι ώστε, σε περίπτωση πρόκλησης βλάβης από προϊόν, να είναι ο παραγωγός αυτός που οφείλει να αποδείξει ότι το προϊόν δεν ήταν ελαττωματικό και δεν προκάλεσε τη βλάβη. Ο υπερασπιστικός ισχυρισμός για τον κίνδυνο ανάπτυξης, ο οποίος απαλλάσσει τους παραγωγούς από την ευθύνη όταν η ελαττωματικότητα ενός προϊόντος δεν ήταν ανιχνεύσιμη σύμφωνα με την πλέον σύγχρονη γνώση, καταργείται. Η επιλογή 2β μειώνει περαιτέρω του περιορισμούς στην άσκηση αξιώσεων (όρια και προθεσμίες).</p> <p>Η εκτίμηση επιπτώσεων προσδιορίζει τις επιλογές 1β και 2α ως τον προτιμώμενο συνδυασμό επιλογών.</p>
<p>Ποιες απόψεις διατύπωσαν τα διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη; Ποιος υποστηρίζει την κάθε επιλογή;</p>
<p>Σε σχέση με τις επιλογές για την αντιμετώπιση του προβλήματος 1, το 56 % αυτών που απάντησαν στη δημόσια διαβούλευση (εξαιρουμένων των πολιτών) τάχθηκε υπέρ της νομοθετικής αλλαγής για την προσαρμογή των κανόνων περί ευθύνης στην ψηφιακή και την κυκλική οικονομία. Το ποσοστό των πολιτών που τάχθηκε υπέρ αυτής της επιλογής ανήλθε σε 75 %. Οι οργανώσεις καταναλωτών, οι δημόσιες αρχές και οι ΜΚΟ υποστήριξαν περισσότερο την επιλογή μεγαλύτερης παρέμβασης (επιλογή 1β ή 1γ) σε σχέση με τις επιχειρήσεις και τις επιχειρηματικές οργανώσεις. Αυτοί οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματικοί φορείς ήταν ιδιαίτερα επιφυλακτικοί όσον αφορά την επιλογή 1γ, καθώς θεώρησαν ότι οι παραβιάσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων μπορούσαν να</p>

αποζημιωθούν βάσει άλλων νόμων, όπως ο γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων, και ότι η άνευ πταίσματος ευθύνη των παραγωγών θα ήταν δυσανάλογη. Παρά το γεγονός ότι αναγνωρίζουν την τρέχουσα έλλειψη ασφάλειας δικαίου, τα ενδιαφερόμενα μέρη που εκπροσωπούν μεγαλύτερες επιχειρήσεις και τη βιομηχανία λογισμικού τάχθηκαν περισσότερο υπέρ της αντιμετώπισης του ζητήματος μέσω καθοδήγησης παρά μέσω νομοθετικών αλλαγών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη από πιο παραδοσιακούς τομείς (μηχανική, προμηθευτές εξαρτημάτων, οικιακές συσκευές) υποστήριξαν μια πιο μετριασμένη αλλαγή (επιλογή 1α ή 1β).

Όσον αφορά τις επιλογές για την αντιμετώπιση του προβλήματος 2, οι οργανώσεις των καταναλωτών και οι ΜΚΟ τάχθηκαν περισσότερο υπέρ της επιλογής 2β. Έκριναν ότι η επιλογή 2α δεν επαρκεί για την επίτευξη δίκαιης ισορροπίας μεταξύ καταναλωτών και παραγωγών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη που εκπροσωπούν τις επιχειρήσεις έκλιναν περισσότερο υπέρ της επιλογής 2α, αλλά συνολικά εξέφρασαν επιφυλάξεις για τυχόν αλλαγές στην υφιστάμενη ισορροπία μεταξύ καταναλωτών και παραγωγών.

Γ. Επιπτώσεις της προτιμώμενης επιλογής

Ποια είναι τα οφέλη της προτιμώμενης επιλογής (ειδάλλως, των κυριότερων επιλογών);

Η επιλογή 1β θα παρείχε ασφάλεια δικαίου ως προς τα προϊόντα και τους παραγωγούς που διέπονται από αντικειμενική ευθύνη και θα ενθάρρυνε όλους τους παραγωγούς, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών εκτός ΕΕ, να διαθέτουν μόνο ασφαλή προϊόντα στην αγορά της ΕΕ για να αποφεύγουν τον καταλογισμό ευθύνης. Με τον τρόπο αυτόν ενισχύεται η ασφάλεια των προϊόντων. Θα διασφάλιζε επίσης ότι οι καταναλωτές προστατεύονται εξίσου όταν υφίστανται ζημία λόγω ελαττωματικών προϊόντων, ανεξαρτήτως του αν το ελάττωμα αφορούσε ψηφιακά ή υλικά συστατικά του προϊόντος, καθώς και όταν υφίστανται ζημία από καθεαυτό το ελαττωματικό αυτόνομο λογισμικό. Με τη ρητή ένταξη των παρόχων λογισμικού, των επιχειρήσεων που τροποποιούν ουσιαστικά τα προϊόντα, των εξουσιοδοτημένων αντιπροσώπων και των παρόχων υπηρεσιών διεκπεραίωσης στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, τα θύματα ζημίας θα έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες αποζημίωσης, διότι δεν θα οφείλουν να αποδεικνύουν την υπαιτιότητα του παραγωγού (αρχή της «αντικειμενικής ευθύνης» της οδηγίας). Αναμένεται ότι το ποσό των ετήσιων αποζημιώσεων σε ζημιωθέντες θα παρουσιάσει αύξηση μεταξύ 0,15 εκατ. EUR και 22,13 εκατ. EUR σε σύγκριση με το βασικό σενάριο.

Η επιλογή 2α αυξάνει την ασφάλεια δικαίου και επιτυγχάνει πιο ισότιμο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών στο σύνολο της ΕΕ. Το βάρος της απόδειξης θα επιμεριζόταν πιο δίκαια μεταξύ ζημιωθέντων και παραγωγών σε πιο πολύπλοκες υποθέσεις. Με τον τρόπο αυτόν θα αυξάνονταν οι πιθανότητες επιτυχίας των αξιώσεων αποζημίωσης σε υποθέσεις αυτού του είδους. Θα μειώνονταν τα δυσανάλογα εμπόδια στην άσκηση αξιώσεων. Αναμένεται ότι το ποσό των ετήσιων αποζημιώσεων σε ζημιωθέντες θα παρουσιάσει αύξηση μεταξύ 0,20 εκατ. EUR και 43,54 εκατ. EUR σε σύγκριση με το βασικό σενάριο.

Επεκτείνοντας την εφαρμογή της αντικειμενικής ευθύνης, οι επιλογές πολιτικής θα οδηγούσαν σε συντομότερες δικαστικές διαδικασίες, καθώς τα δικαστήρια δεν θα χρειαζόταν να επιληφθούν ζητημάτων υπαιτιότητας ή αμέλειας.

Ποιο είναι το κόστος της προτιμώμενης επιλογής (ειδάλλως, των κυριότερων επιλογών);

Τα οφέλη της αυξημένης αποζημίωσης για τους καταναλωτές αποτελούν κόστος για τους παραγωγούς. Για το 80 % των παραγωγών που διαθέτουν ασφάλιση αστικής ευθύνης, αυτό θα επέφερε μικρή αύξηση των ετήσιων ασφαλιστρών τους. Για την επιλογή 1β, αναμένεται ότι η δαπάνη αυτή θα κυμαινόταν από 4,35 εκατ. EUR έως 8,69 εκατ. EUR σε σύγκριση με το βασικό σενάριο. Για την επιλογή 2α, αναμένεται ότι η δαπάνη αυτή θα κυμαινόταν από 14,35 εκατ. EUR έως 28,71 εκατ. EUR σε σύγκριση με το βασικό σενάριο. Η μειονότητα των παραγωγών που δεν διαθέτουν ασφάλιση ευθύνης θα επιβαρυνόταν με αποζημιώσεις των θυμάτων. Ωστόσο, για να αποφευχθεί η διπλή καταμέτρηση, αυτό λαμβάνεται υπόψη στα οφέλη της αυξημένης αποζημίωσης για τους καταναλωτές.

Παρότι οι δικαστικές διαδικασίες θα ήταν συντομότερες (βλ. οφέλη), θα αυξανόταν ο αριθμός τους λόγω του διευρυμένου πεδίου εφαρμογής της οδηγίας. Με την επιλογή 1β, οι συνολικές ετήσιες νομικές δαπάνες εκτιμάται ότι θα αυξηθούν ελαφρά, σε ποσό που θα κυμαίνεται από 1,12 εκατ. EUR έως 2,75 εκατ. EUR σε σύγκριση με το βασικό σενάριο. Παρομοίως, με την επιλογή 2α, αναμένεται ότι οι συνολικές ετήσιες νομικές δαπάνες θα παρουσιάσουν ελαφρά αύξηση μεταξύ 0,41 εκατ. EUR και 1,02 εκατ. EUR σε σύγκριση με το βασικό σενάριο.

Οι εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι και οι πάροχοι υπηρεσιών διεκπεραίωσης, στους οποίους θα μπορούσαν να καταλογιστούν ευθύνες ελλείψει εισαγωγέα με έδρα εντός της ΕΕ, θα μεταβίβαζαν τις αυξημένες δαπάνες στους παραγωγούς εκτός ΕΕ. Αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε μικρές αλλά μη προσδιορίσιμες αυξήσεις των τιμών των προϊόντων από τρίτες χώρες. Κάθε αύξηση των τιμών αντισταθμίζεται από την αυξημένη ασφάλεια των προϊόντων και την προστασία των καταναλωτών στην περίπτωση βλάβης.

Ποιες είναι οι επιπτώσεις στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) και στην ανταγωνιστικότητα;
Στις παρατηρήσεις που διατύπωσαν τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν επισημάνθηκαν ιδιαίτερες επιπτώσεις των επιλογών πολιτικής όσον αφορά τις ΜΜΕ. Ωστόσο, οι ΜΜΕ θα επωφεληθούν σε μεγάλο βαθμό από σαφέστερους κανόνες περί ευθύνης, καθώς διαθέτουν λιγότερους πόρους για νομικές συμβουλές. Οι αυξήσεις σε δαπάνες ασφάλισης για την αστική ευθύνη των προϊόντων, ακόμα κι αν αναμένεται να είναι μικρές, ενδέχεται να επηρεάσουν τις ΜΜΕ περισσότερο από τις μεγαλύτερες εταιρείες, καθώς έχουν μικρότερη ικανότητα απορρόφησης των δαπανών.
Θα υπάρξουν σημαντικές επιπτώσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς και στις εθνικές διοικήσεις;
Η οδηγία δεν συνεπάγεται διοικητικό κόστος. Δεν εντοπίστηκαν επιπτώσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς.
Θα υπάρξουν άλλες σημαντικές επιπτώσεις;
Δεν προσδιορίστηκαν άλλες σημαντικές επιπτώσεις.
Αναλογικότητα
Η προτεινόμενη δράση ανταποκρίνεται στον στόχο της πρωτοβουλίας και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία που απαιτούνται για να επικαιροποιηθούν οι κανόνες περί ευθύνης σε σχέση με τις εξελίξεις στην ψηφιακή και κυκλική οικονομία και να μειωθούν τα εμπόδια για τη λήψη αποζημίωσης.
Δ. Παρακολούθηση
Πότε θα επανεξεταστεί η πολιτική;
Η Επιτροπή θα επανεξετάσει την αναθεωρημένη οδηγία 6 έτη μετά την έναρξη ισχύος της.